Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

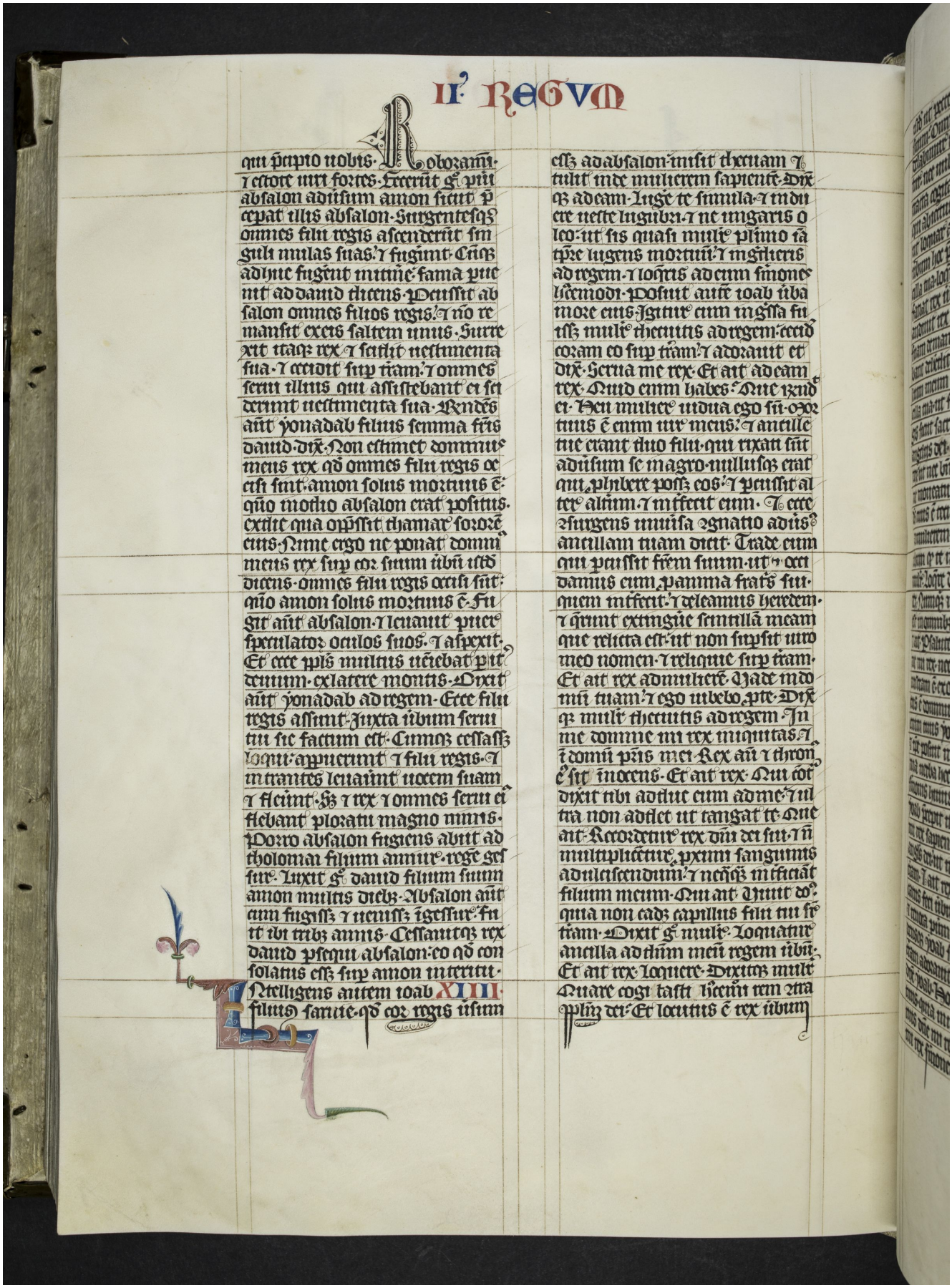

II REGVM

qui præpto nobis. Roborami-
ni estote uiri fortes. Fecerũt g̃ pri
absalon adiũtũ amon sicut p
cepat illis absalon. Surgentesq̃
omnes filii regis ascenderũt sin
guli mulas suas. Et fugiũt. Cũq̃
adhuc fugerent uniuersi fama pue
nit ad dauid dicens. Occisit ab
salon omnes filios regis. Et nõ re
mansit ex eis saltem unus. Surre
xit itaq̃ rex. Et scidit uestimenta
sua. Et cecidit super terram. Et omnes
serui illius qui assistebant ei sci
derunt uestimenta sua. Rndẽs
aũt ionadab filius semma fris
dauid dixit. Non existimet dominus
meus rex ad omnes filios regis oc
cisi sint. amon solus mortuus ẽ.
quo mortio absalon erat positus.
ex illo quia oppressit thamar sororẽ
eius. Nunc ergo ne ponat domi
nus meus rex super cor suum ubũ illũ
dicens. omnes filii regis occisi sunt.
quia amon solus mortuus ẽ. Fu
git aũt absalon. Leuauit puer
speculator oculos suos. Et aspexit.
Et ecce populus multus uenebat per
deuium. exlatere montis. Dixit
aũt ionadab ad regem. Ecce filii
regis adsunt. Iuxta ubium seru
tui sic factum est. Cumq̃ cessasset
loqui. apparuerunt. Et filii regis. Et
intrantes leuauerunt uocem suam
et fleuerunt. Et rex. omnes serui eius
flebant ploratu magno nimis.
Porro absalon fugiens abiit ad
tholomai filium ammiud regem ges
sur. Luxit g̃ dauid filium suum
amon multis diebus. absalon aũt
cum fugisset. et uenisset ĩ gessur. fu
it ibi tribus annis. Cessauitq̃ rex
dauid persequi absalon. eo quod con
solatus esset super amon interitu.
Intelligens autem ioab XIIII
filius sarue. quod cor regis ad filium
esset ad absalon misit. et uocauit
tulit inde mulierem sapientẽ. Dixit
q̃ ad eam. Luge te. simulans. et indu
ere uestem lugubrem. et ne ungaris o
leo. ut sis quasi mulier plurimo tã
pore lugens mortuũ. et ingredieris
ad regem. et loqueris ad eum sicut
hiusmodi. Posuit autẽ ioab ubi
uerba in ore eius. Igitur cum ingressa fu
isset mulier thecuitis ad regem. cecid
coram eo super terram. et adorauit et
dixit. Serua me rex. Et ait ad eam
rex. Quid enim habes. Nec respon
dit. Heu mulier uidua ego sũ. oppri
tuus ẽ enim uir meus. et ancille
tue erant duo filii. qui rixati sũt
adiũtũ se in agro. nulluseq̃ erat
qui plederet uiros eos. et percussit al
ter alterũ. et interfecit eum. Et ecce
surgens universa cognatio adiuꝰ
ancillam tuam dicit. Trade eum
qui percussit fratrem suum. ut occi
damus eum. pro anima fratris sui
quem interfecit. et deleamus heredem.
et quærunt extinguere scintillã meam
que relicta est. ut non superet uiro
meo nomen. et reliquiæ super terram.
Et ait rex ad mulierẽ. Vade in do
mũ tuam. et ego iubebo. pro te. Dixit
q̃ mulier thecuitis ad regem. In
me domine mi rex iniquitas. et
ĩ domũ patris mei. Rex aũt et thronꝰ
ẽ sit innocens. Et ait rex. Qui cõ
dixerit tibi adhuc eum ad me. et nul
tra non adiecit ut tangat te. Que
ait. Recordetur rex dñi dei sui. et nõ
multiplicetur proximi sanguinis
adulescentium. et nequaq̃ interficãt
filium meum. Qui ait. Viuit dõ.
quia non cadet capillus filii tui ter
ram. Dixit g̃ mulier. Loquatur
ancilla ad dñm meũ regem ubiꝰ.
Et ait rex. Loquere. Dixitq̃ mulier
Quare cogitasti hiusmodi rem ad
populũ dei. Et locutus ẽ rex ubium